

תלמודו בידו

דף קא עמוד א

יבמות

א] ספק בן תשעה לראשון ספק בן שבעה לשני שהכה
או קילל את שניהם, האם חייב ומדוע ?

ב] כהן שספק מי אביו, האם עובר במקדש ונוטל חלק
בקרבנות ?

ג] כמה דיינים צריכים לחליצה, ומניין ?

ד] האם הדיוטות כשרים לחליצה, ומניין ?

א] חכמים: חייב אפילו אם הכם או קללם בזה אחר זה, וההתראה שהתרו בו על
כל אחד מהם היתה התראת ספק, שהתראת ספק שמה התראה.

ר' יהודה: בזה אחר זה פטור, שהתראת ספק לא שמה התראה.

בבת אחת, נחלקו תנאים: יש שמחייב, משום שהיא התראת ודאי.

ויש שפוטור, שהוקש מקלל אביו לברכת השם.

וכשם שבברכת השם אין בה שותפות, כך המקלל את אביו

חייב רק כשלא שיתף עוד אדם.

והוקשה הכאה של אב ואם לקללה שלהם.

ב] עובר: שתי המשפחות שלגביהן יש ספק אם הוא ממשפחתם, כופים אותו שיעבור
במשמר שלהן, שלא יאמרו שיש בהן כהן פסול שאינו ראוי לעבור.

חלק: אם שני ספקי האבות מאותו משמר ומאותו בית אב, נוטל חלק אחד בקרבנות.

ג] חכמים: שלשה. שנאמר "זקנים" והיינו שנים, ואין בית דין שקול מוסיפים אחד.

ר' יהודה: חמשה, שמוסיפים עוד שנים ממה שנאמר "זקני".

וחזר בו ר' יהודה, וסובר שהחליצה בשלשה. וכן הלכה.

ד] כשרים, ובלבד שיודעים להקרות ליבם וליבמה כלשון הקודש מה שצריכים לומר.

לחכמים, שנאמר "זקני". לר' יהודה שנאמר "בישראל", ואפילו הדיוט.